

A Kúria a dr. Tóta Áron ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Varga József ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt indított perében a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 1.M.618/2010. szám alatt megindított és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.750/2011/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Kúria a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.750/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Szolnoki Munkaügyi Bíróság 1.M.618/2010/13. számú ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes 83/2010/G. számú felmentése jogellenes. A felperes közalkalmazotti jogviszonya az alperesnél 2012. november 7-én szűnik meg.Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 25.000 (huszonötezer) forint és 6.750 (hatezer-hétszázötven) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperesnek 2006. március 1-jétől tanító munkakörben fennálló közalkalmazotti jogviszonyát az alperes 2007. május 25-án átadott felmentéssel 2010. július 30-ával a Kjt. 25. § (2) bekezdésre hivatkozással megszüntette. A felmentés indokolása szerint Tiszaföldvár Város Önkormányzata ÖR 27. § (2) bekezdése alapján az alperesnél 1 fő szakmai közalkalmazotti létszámcsökkentést határozott el. Ez érintette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát, továbbfoglalkoztatására nincs lehetőség. A felmentés tartalmazta azt is, hogy a felperessel azonos munkakörben dolgozók közül a felperes rendelkezik a legkevesebb közalkalmazotti jogviszonnyal, szakmai gyakorlattal, felmentéssel összefüggő járandóságai a legkisebb terhet róják az intézményre. A munkába járásának útiköltségtérítése aránytalanul nagy terhet jelent a munkáltatónak.A felperes 2010. szeptember 7-én nyújtotta be a felmentés jogellenességének megállapítására és annak jogkövetkezményei alkalmazására irányuló keresetét, egyúttal igazolási kérelemmel is élt. Ebben arra hivatkozott, hogy 2010. szeptember 1-jével értesült arról, hogy az alperesnél a gyermeklétszám nem csökkent, 2010. augusztus 23-án pedig arról, hogy az alperesnél 3 fő határozott időre foglalkoztatott pedagógus felvételére került sor napköziotthonos nevelői munkakörbe, amelyet

a végzettségénél fogva ő is elláthatott volna. Az elsőfokú bíróság az igazolási kérelemnek helyt adott, és ennek indokai körben rendelte el a per érdemi tárgyalását. A Szolnoki Munkaügyi Bíróság az 1.M.618/2010/18. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, kötelezve az alperes javára 75.000 forint megfizetésére, és megállapította, hogy a le nem rótt illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság tényként megállapította, hogy a felperes tanítói főiskolai szakképesítéssel rendelkezik, és felső tagozaton 5-6. osztályban történelmet taníthat. Az 1996. november 24-én született gyermekét egyedül neveli. Az alperes 2010. augusztus 7-én határozott idejű 10 hónapig tartó közalkalmazotti jogviszony létesítésére írt ki pályázatot napközi otthonos nevelői munkakörre azzal, hogy azt 2010. szeptember 1-jén kell betölteni. Pályázati feltételként megjelölte a gyógytestnevelés, matematika-fizika, magyar nyelv és irodalom szakos, angol- vagy német nyelv területén a felsőfokú szakképesítést. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint az alperes felmentése megfelelt a Kjt. 30. § (1) bekezdés b) pontjának, 30/A. § - 30/B. § rendelkezéseinek. A perben bizonyította a munkáltató, hogy sem a fenntartónál, sem nála nem volt a felperesnek felajánlható, határozatlan időtartamú üres álláshely. A felperes közalkalmazotti jogviszonyának megszüntetése után az alperes határozatlan időre nem alkalmazott közalkalmazottat. A meghirdetett három határozott idejű álláshely nem tekinthető olyannak, amely a jogszabály szerint a felperesnek felajánlható lett volna. A munkáltató nem járt el rendeltetésszerűen, amikor a napközis nevelői munkakör betöltéséhez olyan feltételeket is megállapított, amelyeket jogszabály e munkakörhöz nem ír elő, és amellyel a felperes nem rendelkezett. Az elsőfokú bíróság az alperes által a felmentésben közölt különös indok tekintetében nem folytatott le vizsgálatot figyelemmel arra, hogy ezeket a felperes a törvényes jogorvoslati határidőben nem támadta meg, és ebben a körben igazolási kérelmet sem terjesztett elő. A felperes fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykún-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.20.750/2011/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperes javára a másodfokú perköltség megfizetésére, és megállapította, hogy a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és helyes az abból levont jogkövetkeztetése is. A felperes nem tette vitássá az önkormányzati határozat tartalmát, annak végrehajtási módját és idejét. A felek között a vita abban volt, hogy a határozott idejű napközis nevelői munkaköröket a felperesnek fel kellett volna-e ajánlani, ezek az álláshelyek olyan üres álláshelyek voltak-e, amelyekre az alperes felajánlási kötelezettsége fennállt. Az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást arról, hogy a felajánlási kötelezettség a határozott idejű munkakörökre nem vonatkozott, a 2010. szeptember 1-jétől meghirdetett határozott időre szóló üres álláshelyek betöltése a felperes jogviszonyának megszüntetését nem teszi jogellenessé. A

Kjt. 30/A. §-ban foglalt munkakör- felajánlási kötelezettség a felmentéskor meglévő üres álláshelyekre szól, ilyen üres álláshely pedig a felmentés közlésekor és a jogviszony megszűnésekor sem volt. A felperes a jogviszonya megszűnését követően, 2010. augusztus 7-én meghirdetett álláshelyekre a pályázatát nem nyújtotta be, a munkáltató pedig nem követett el azzal joggal való visszaélést, hogy ezeket az állásokat a felperesnek nem ajánlotta fel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság arról is helyesen döntött, hogy a felmentésben foglalt különös indokokat nem kellett vizsgálni. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Hivatkozása szerint a jogerős ítélet a Kjt. 30/A. § (1) bekezdését, 32. § (2) bekezdését, az Mt. 4. §-át sérti. A közalkalmazotti jogviszonyának megszűnése a tanév végére esett, ezért az alperesnek már számolnia kellett azzal, hogy a következő tanévben egyes munkakörök betöltetlenül maradnak. A munkáltató a Kjt. 30/A. § (1) bekezdés c) pontjába ütközően nem ajánlotta fel a 2010. szeptember 10-étől határozott időre megüresedő napközis munkakört. A kinevezése határozott időre történő módosításával a határozatlan idejű jogviszonya megszűnt volna, ezzel az alperes a létszámcsökkentést is végrehajtotta volna. Mivel az alperesnél a továbbfoglalkoztatására napközis nevelői munkakörben lehetőség lett volna, ezért a felmentés a Kjt. 30. § (2) bekezdésébe is ütközött. Az alperes megsértette a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontját is, mivel a jogviszonya csak különös indokkal lett volna felmentéssel megszüntethető tekintettel arra, hogy egyedülállóként 18 év alatti gyermekét neveli. A különös indokoltsággal jogellenesen nem foglalkozott sem az első-, sem a másodfokú bíróság. Az igazolási kérelmet és annak vizsgálatát nem lehet a felmentés egyes részelemeire bontani és vizsgálni. A különös indokoltság körében felmerült, alperes által a felmentésben értékelt szempontok nem valósak és nem okszerűek. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felperes alappal hivatkozott a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésben foglalt, a munkáltatót a felmentést megelőzően terhelő állásfelajánlási kötelezettség megsértésére. A felperes felmentésére a Kjt. 30. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt okból került sor, ezért az alperes nem mellőzhette a Kjt. 30/A. § és 30/B. § rendelkezéseinek alkalmazását. A következetes bírói gyakorlat szerint a munkáltatót a munkakörfelajánlási kötelezettsége alól nem mentesíti, ha a felajánlható munkakör határozott idejű helyettesítésre szól (EBH.2002.791.). A Kjt. 30/A. § (1) bekezdés szerint a munkakörfelajánlási lehetőség igénybevételekor a közalkalmazotti jogviszony felmentéssel történő megszüntetésére csak akkor kerülhet sor, ha az a) - c) pontban foglalt munkáltatónál a közalkalmazott iskolai végzettségek és

szakképzettségének, szakképesítésének megfelelő másik betöltetlen munkakör nincs, vagy ha a közalkalmazott az ilyen munkakörbe történő áthelyezéséhez, illetve kinevezése módosításához nem járul hozzá. A munkáltatói jogkörgyakorló meghallgatása során (jegyzőkönyv) maga is előadta, hogy a GYES-en lévő közalkalmazott helyettesítésére határozott idejű alkalmazásra vettek fel közalkalmazottakat, akiknek június 30-án lejárt a határozott idejű szerződése, illetőleg elismerte, hogy a felperes elmondta neki, hogy napközis álláshelyet is elfogadna. Az alperes a pályázat eredményeként két napközis nevelő és egy tanító munkakörű közalkalmazottat alkalmazott határozott időre, melyből kettőnek a kinevezésében feltüntetett szükséges iskolai végzettségként a felperessel megegyező tanítói szakképzettség szerepel. Ezért az alperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy a Kjt. 30/A. §-ban foglalt kötelezettségének eleget tett. Erre tekintettel a felmentés a Kjt. 34. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján jogellenes. Az eljáró bíróságok téves álláspontra helyezkedtek, amikor az igazolási kérelemben felhívott indokokat vizsgálták csak a kereset elbírálásakor, míg a többi, a felperes által a felmentés jogellenessége körében előadott kifogásokat nem, arra hivatkozással, hogy e körben a felmentést határidőben nem támadta meg. A Pp. 106. § (1) bekezdése alapján a határidőt önhibáján kívül mulasztó fél a mulasztás következményeit igazolással orvosolhatja. Ezért az igazolási kérelemben felhozott indokok a mulasztás vétségének alátámasztására szolgálnak, e kérelemnek helytadó döntés esetén a keresetben felhívott valamennyi indokot vizsgálni kell. Arra tekintettel azonban, hogy a felmentés a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésbe ütközés folytán jogellenes, már nem volt szükség a Kjt. 32. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt felmentési korlát vizsgálatára. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdés alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet megváltoztatva közbenső ítéletében megállapította, hogy a munkáltató felmentési intézkedése jogellenes, továbbá a Kjt. 34. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt jogellenességi okra tekintettel a felperes kereseti kérelmének megfelelően a Kjt. 34. § (3) bekezdés alapján rendelkezett közalkalmazotti jogviszonya megszűnésének időpontjáról azzal, hogy a jogellenesség jogkövetkezményei tekintetében az összecszerűségről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie. A Kúria kötelezte a pereszes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján.

Az alperes az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján illetékmentes, ezért a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. november 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Gál Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelével: Nné tisztviselő

